در «قفسه‌کتاب» بخوانید
پدر به روایت کتاب‌ها

دهه فجر انقلاب اسلامی
امام خمینی(ره): این نعمت بزرگ الهی (انقلاب اسلامی) را ارزان از دست ندهید

فولاد خوزستان قهرمان سوپرجام شد
آقای نکوجام!

۴

جام جم

www.jamejamdaily.ir

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

سه‌شنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۰ | ۶ رجب ۱۴۴۳ | ۲۰ صفحه | سال بیست‌ودوم - شماره ۶۱۵۱ | استان تهران و البرز ۳۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۲۵۰۰ تومان | Tuesday - February 8, 2022

گزارش جام جم از ۳ بیمارستان مخصوص کودکان در تهران از افزایش ابتلای نوزادان و خردسالان به کرونا حکایت دارد

سایه سنگین امیکرون بر سر کودکان

۱۸

تنهاترین سردار

«موقعیت مهدی» روایت درخشان هادی حجازی‌فر از زندگی شهیدان مهدی و حمید باکری، یکی از شانس‌های اصلی کسب سیمرغ بهترین فیلم جشنواره چهلم است

عکس: علی نیک‌فتار | ۱۱-۱۰

بیشتر بخوانید

بررسی استرداد قطره‌چکانی اموال بلوکه‌شده ایران توسط کره جنوبی و عملکرد وزارت خارجه
گره روابط تهران - سئول باز می‌شود؟
۲

روایت خبرنگار جام جم از سر زدن به بانک‌ها برای دریافت وام ۱۰۰ میلیونی
بدون ضامن بدون تضمین
۳

گزارشی از نشست نقد و بررسی مستند «بی‌دربار» با حضور عوامل این مجموعه
روایتی شنیدنی از درون رژیم پهلوی
۷

اعضای اروپایی داعش بدون برگزاری محاکمه در حال بازگشت به کشورهای خود هستند
فرش قرمز برای اشباح سیاه
۸

یادداشت

امیکرون را جدی بگیرید

مسعود یونسیان
اپیدمیولوژیست

مرگ و میر ناشی از کرونا دوباره سه رقمی شد، از یکشنبه تا دیروز دوشنبه ۱۰۴ بیمار مبتلا به کرونا جان خود را از دست داده‌اند. علاوه بر این در این مدت ۳۹ هزار و ۸۱۹ بیمار جدید مبتلا به کووید ـ ۱۹ نیز در کشور شناسایی و نگران کننده‌تر این‌که ۲۷۰۶ نفر از این بیماران در مراکز درمانی کشور بستری شده‌اند.

با توجه به این شرایط می‌توان گفت امیکرون روز به روز ما را به سمت قله پیک ششم می‌برد؛ موضوعی که آمار افزایشی تعداد مبتلایان و فوتی‌های ناشی از این بیماری آن را ثابت می‌کند اما همچنان برخی از مردم، شیوع سویه امیکرون را به قدر کافی جدی تلقی نمی‌کنند.

شاید بهتر است برای توضیح بهتر وضعیتی که امیکرون می‌تواند در روزهای آینده برایمان ایجاد کند، نگاهی به تازه‌ترین آمار و بررسی‌های بهداشت جهانی بیندازیم. براساس جدیدترین آمار جهانی، تعداد مراجعه‌کنندگان به اورژانس برای امیکرون، نصف سویه دلتا و نسبت تعداد مبتلایان سرپایی در این پیک نسبت به پیک قبلی یک سوم است. در واقع درست است که امیکرون شدت خفیف‌تری نسبت به دیگر سویه‌های پیشین دارد اما این شدت خفیف به اندازه‌ای نیست. بتوانیم از آن چشم‌پوشی و آن را طبیعی تلقی کنیم.

بنابراین در چنین شرایطی بهتر است آینده‌نگر باشیم، یعنی به این موضوع توجه کنیم که اگر تعداد مبتلاهای ناشی از امیکرون ـ که قدرت سرایت بالایی هم دارد ـ سه برابر موج دلتا بشود، تعداد مرگ و میرها با موج دلتا برابر خواهد شد. بدیهی است که با بالا رفتن تعداد مبتلایان، افراد بیشتری با سیستم ایمنی ضعیف در معرض خطر قرار خواهند گرفت؛ اتفاقی که در حال حاضر هم تا حدودی رخ داده است.

آمار منتشر شده از فوتی‌ها در روزهای گذشته، ناشی از بستری‌های واریانت دلتا بوده است اما با بالا رفتن تصاعدی تعداد مبتلایان و سه‌رقمی شدن تعداد فوتی‌ها بعد از چند هفته، نشان‌دهنده عوارض امیکرون است که بسیار نگران‌کننده است؛ اتفاقی که تجربه‌اش را در موج‌های قبلی هم داشتیم و بعد از گذشت دو تا چهار هفته از افزایش موارد ابتلا، متأسفانه با افزایش موارد فوتی‌ها مواجه شدیم. برای همین است که شخصا معتقدم بهتر است خیلی زود تصمیمات و محدودیت‌های جدیدی اعمال کنیم تا بیش از این با افزایش موارد مرگ و میر روبه‌رو نشویم؛ تصمیماتی که اجرای آنها در شرایط فعلی هم دیر است اما به هر حال می‌تواند بخشی از خطرات روند صعودی ابتلا را که می‌تواند به مرگ منجر شود، کم کند.

اما در این میان، یکی از مسائلی که توجه بسیاری از افراد را به خودش جلب کرده، ابهام در قابلیت تشخیص تست پی‌سی‌آر برای امیکرون است. ابهامی که البته تا حدودی رفع شده، زیرا در حال حاضر سویه غالب کشور امیکرون است و بدون شک هرکسی تستش مثبت شود، مبتلا به امیکرون شده است. از سوی دیگر، طبق نتایج مطالعاتی که از سازمان جهانی بهداشت منتشر شده، این جهش قابلیت شناسایی توسط تست‌های پی‌سی‌آر را به صورت رایج و روتین دارد اما باز هم مطالعاتی در حال انجام است که به نتایج قطعی برسند. باید توجه داشته باشیم در حال حاضر، مثبت شدن تست پی‌سی‌آر هر فرد، می‌تواند بدون اهمیت به این‌که امیکرون است یا نه، به قرنطینه و درمان فوری ختم شود، زیرا علائم نشانه‌های بیماری و روش درمان آن با دیگر سویه‌ها تفاوتی ندارد.

گزارش

تحلیلی بر صحبت‌های امام خمینی(ره) درباره مبانی انقلاب اسلامی پیش از بازگشت به ایران

بخش هفتم

امام در پاریس؛ علیه توده‌ای‌ها، تمجیدگر پابرهنه‌ها

میثم امیری
نویسنده

«کمونیست کیست؟ ۳۰میلیون جمعیت مسلم می‌گذارد کمونیست در ایران پیدا شود؟ کمونیست طرحی شکست‌خورده است در دنیا. اصلا شکست‌خورده برای این‌که فهمیدند اصل قضیه مارکسیست و کمونیست قضیه تخدیر است! ملت‌ها را می‌خواهند خواب کنند با این حرف‌ها. شوروی می‌خواسته ملت‌ها را خواب کند با این حرف‌ها، با مساله کمونیست را پیش‌آوردند. چین مساله کمونیست را پیش برده بود! این حرف‌ها نیست در کار. اینها، بزرگ‌ها می‌خواهند کوچک‌ها را بخورند، مملکت دیگران را بخورند، این حرف‌ها را پیش‌آوردند مردم را بازی بدهند. [عده‌ای] هم بازی خورد[ند]؛ منتها جوان‌های ما قدری‌شان هم بازی خورده‌اند و خیال می‌کنند که مساله‌ای است مساله کمونیست. اصلا در دنیا دیگر این مطلب شکست خورده و قابل اعتنا نیست.» (۳۰مهر ۱۳۵۷)

امام نسبت به چپ‌ها موضع چندان مسالمت‌جویانه‌ای نداشت. پاسخ او به خبرنگار آسوشیتدپرس در پاریس در دسترس است:

«[آیا شما از یک حکومت مارکسیستی طرفدار روس که از یک کودتا سر برآورد حمایت خواهید کرد؟]

نهضت اسلامی به پاخاسته ایران، محلی برای چنین امری نگذاشته است و ما با چنین دسیسه‌هایی، همان عملی را خواهیم کرد که با رژیم کنونی شاه.» (۱۶آبان ۱۳۵۷)

در مصاحبه با خبرنگار مجله اشپیگل درباره شوروی و کنفرانس اسلامی کشورهای سوسیالیستی در شوروی چنین گفتند:

«این‌گونه کنفرانس‌ها به نام اسلام تشکیل می‌شود اما هدف اسلامی ندارد و کسانی که به نام نماینده مسلمانان در این کنفرانس‌ها شرکت می‌کنند، فاقد نمایندگی مردم می‌باشند. شوروی نقش شترمرغ را بازی می‌کند. از سویی ضد مذهب اسلام است و آزادی مذهبی مردم مسلمان زیر سلطه را از میان برده است، از سوی دیگر نماینده این مردم مسلمان است! شوروی با روشی که در عمل پیش گرفته است و ملل مسلمان را به زیر سلطه خویش درآورده است، دیگر حتی شایستگی دعوی طرفداری از مظلومیت و مخالفت با استثمار را نیز ندارد.» (۱۶ آبان ۱۳۵۷) یا در جایی دیگر گفت: «نه، ما نمی‌توانیم کمونیست‌ها را بپذیریم، برای این‌که خطر آنان برای کشور ما کمتر از خطر شاه نیست. ما آنها را نمی‌توانیم بپذیریم.» (۲۱ آبان ۱۳۵۷) امام چپ‌ها را دارای ریشه و پایگاه جدی در ایران نمی‌دانست: «اصولا ما گروه‌هایی که دارای پایگاهی در بین مردم باشند، به‌عنوان گروه یا گروه‌های مارکسیستی نمی‌شناسیم و وجود هم ندارد. چند نفر بچه را بگذارید کنار که آنان نه تنها از جامعه ایران شناختی ندارند، بلکه هنوز بیش از دو سه کتاب هم مطالعه نکرده‌اند. می‌بینید که چگونه شاه، از این عده، در قالب حمله، طرفداری می‌کند. می‌بینید که همه از چند بچه چیزی ساخته‌اند. نهضت ما عمیقا مذهبی است و نفوذ معنوی آن به حدی است که دنیا از آن وحشت کرده است ...» (۲۵ آبان ۱۳۵۷)

امام هیچ‌گاه نپذیرفته است با چپ‌هایی که علیه شاه فعالیت کرده‌اند هم‌پیمان خواهد شد. امام خمینی معتقد بودند: «احکام ما، احکام اسلام است و آنها [کمونیست‌ها] اسلام را نمی‌پذیرند، و لذا ما به آنها نه تنها علاقه‌مند نیستیم که همکاری هم نداریم و نخواهیم داشت.» (۱۶ آذر ۱۳۵۷)

امام در کنفرانس خبری خود در ۲۱ دی ۱۳۵۷ فاصله خود را با حزب توده حفظ کردند.

*«[خبرنگار اکونومیست لندن: آیا در تشکیل کمیته یا شورایی که برای مرحله انتقال موردنظر حضرتعالی است، ایرج اسکندری (دبیرکل حزب توده) را هم در نظر دارید که دعوت کنید؟]

- خیر.

*[آیا در دولت انتقالی آینده «حزب توده» شرکت خواهد داشت؟]

- خیر.

[آیا حزب توده و عناصر آن با شما در ارتباط هستند؟ آیا ایرج اسکندری با شما در رابطه است؟]

خیر.

*[آیا دولت آینده، حزب توده را که غیرقانونی است، قانونی اعلام خواهد کرد؟]

- خیر.

اما موضوع حکومت مستمندان در نظر امام جدی بود. نظر امام در پاریس این بود که «یک حکومت عادل شریف» سر کار بیاید که به درد «مستمندها» برسد، نه این حکومت برای «بزرگ‌ها باشد و برای دولتمندها.» (۳۰مهر۱۳۵۷) بعدها دیده شد که چیزی به نام «بزرگان نظام» وارد ادبیات مسؤولان کشور شد. در نظر امام مردم بزرگان نظام هستند. امام از همان پاریس معتقد بود که حکومت باید مال پابرهنگان باشد.

امام اجازه نمی‌داد حتی در مورد خودش ضعیف‌ترین شایعات با موضوع اشرافی‌گری یا راحت‌طلبی شخص او بی‌جواب بماند.

«الآن هم پشت سر هم تبلیغات هست؛ تبلیغ پشت سر تبلیغ. فلانی در قصر ییلاقی آنجا هست و جوان‌ها می‌روند پیش او در قصر ییلاقی! [خنده امام]، این قصر ییلاقی ماست که نداریم یک اتاقی که آقایان بتوانند بنشینند! باید این‌طوری بایستند [خنده امام]! این تبلیغات است آقا.» (۸ آبان ۱۳۵۷)

تبلیغات دیگر هم این بود که بگویند اسلام افیون توده‌هاست. امام در پاریس بارها به این حرف پاسخ داد: «افیونی که اینها می‌گویند، می‌گویند اسلام افیون جامعه است، اسلام آمده است مردم طبقه سه و فقرا را برایشان لالایی بگوید خوابشان بکند تا آن قدرتمندها بخورند آنها را! منافع آنها را بلع کنند! بلکه ادیان را می‌گویند اینها که اصل ادیان را آن قدرتمندها درست کرده‌اند برای همین معنا! یک دینی درست کرده‌اند که مردم را دعوت کنند به این‌که مردم مزاحمت با آنها نکنند؛ دعوت کنند به این‌که بخورید و کتک بخورید و صحبت هم نکنید، حرفی نزنید! ببینیم که این جنگ‌های متعددی که در اسلام واقع شده و زمان رسول اکرم بود ـ حالا بعد از زمان رسول اکرم باز حرف دیگر است ـ زمان خود پیغمبر اسلام بوده که متن اسلام است، دیگر هیچ حاشیه نیست، از متن اسلام است، قرآن است و آن‌که قرآن را آورده است برای مردم، آنی که اینها می‌گویند دین را قدرتمندها درست کردند که این ضعفا و فقرا را منافع‌شان را استثمار کنند و استعمار کنند، ببینیم که آیا این جنگ‌ها، جنگ این‌طور بوده است که پیغمبر اکرم همدست شده است با قدرتمندها و حمله کرده به فقرا؟! یا با فقرا ساخته و حمله کرده به قدرتمندها؟

آنهایی که اطراف پیغمبر جمع شده بودند، گداها بودند. خب، فقرا و گداها جمع شدند دور پیغمبر. همین فقرا و گداها با تعلیم قرآن در زمان خود رسول اکرم حجاز را فتح کردند! آنهایی که هیچی بودند.» (۱۴آبان ۱۳۵۷) یا در ۱۷آبان ۱۳۵۷ گفت: «پیغمبری که با مردم دیگر وقتی می‌نشست معلوم نبود آقا کدام است و نوکر کدام است و ـ عرض می‌کنم که ـ اصحاب کدامند و خود پیغمبر کدام است. پیغمبری که با مردم همان جور می‌نشست و با هم همان طور جلسه می‌کردند و همان طور جلسه‌شان جلسه بنده‌ها و فقرا بود و زندگی‌اش زندگی فقرا بود و بیت‌المال مالِ مردم بود و هیچ تصرف نمی‌کرد.» نمی‌دانم گوینده این حرف‌ها اگر امروز با پدیده کثیف «رانت‌خواری به هوای آقازادگی و عضو طبقه قدرت بودن» مواجه می‌شد چه می‌کرد؟

امام خمینی در پاریس خود را کنار محرومان می‌بیند: «ما الآن هیچ نداریم؛ ما لختیم؛ بیچاره! اگر این هم برود تا مدت‌های زیاد باید زحمت بکشند که این خرابی‌هایی که این کرده جبران بکنند؛ اگر بتوانند.» (۴آذر ۱۳۵۷)